05/06/2020

ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ: Κλήρος και λαός ευχήθηκαν στον Ποιμενάρχη τους

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος τελέσθηκε σήμερα το πρωί, επι τη ιερά μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Δωροθέου, Επισκόπου Τύρου, Θεία Λειτουργία προξάρχοντος του άγοντος τα Ονοματήριά του Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β' , συλλειτουργούντων κληρικών και τη συμπροσευχητική συμμετοχή όλων των Εφημερίων της Σύρου καθώς και πολλών πιστών, οι οποίοι προσήλθαν, τηρούντες τα μέτρα ασφαλείας, να ευχηθούν στον εορτάζοντα Ποιμενάρχη τους.

Τους ύμνους της Θείας Λειτουργίας, την οποία αναμετέδιδε απ’ ευθείας ο Τοπικός Τηλεοπτικός Σταθμός «Syros tv1», απέδωσαν χοροί των Ιεροψαλτών της Σύρου, υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. Γ. Καμαριάρη, εξ Αθηνών.

Το θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Μυκόνου & Δήλου, Πρωτοπρ.

Πέτρος Μαραγκός, ο οποίος ανέφερε τα εξής:

«Σεβασμιότατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σεβαστοί Πατέρες,

Αγαπητοί εν χριστώ αδελφοί,

Η αγία μας Εκκλησία τιμά και πανηγυρίζει ιεροπρεπώς σήμερα τη θεία και μαρτυρική μνήμη του εν αγίους πατρός ημών ιερομάρτυρος Δωροθέου, του επισκόπου Τύρου, αρχαίας πόλεως του Λιβάνου.

Τα βιογραφικά στοιχεία περί για την φιλάρετη βιωτή και της εν γένει πολιτεία του αγίου είναι ελάχιστα. Αν και δε γνωρίζουμε τον ακριβή τόπο καταγωγής του αγίου, είναι βέβαιον, ότι ήκμασε στους χρόνους της βασιλείας του Ιουλιανού, του καλουμένου και Παραβάτου (360-362 μ.Χ.), αφού πρώτα, επί των σκληρών και ανείπωτων σε μένος διωγμών των Μαξιμιανού και Λικινίου, ο άγιος, σχεδόν μετά βίας, αναγκάσθηκε να αποσυρθεί και προσωρινά να εγκαταλείψει το χριστεπώνυμο πλήρωμα της επισκοπής του και να καταφύγει, για κάποιο χρονικό διάστημα, στη Δυσσόπολη της Θράκης.

Επέστρεψε στον επισκοπικό του θώκο, αλλά και πάλι, αυτή τη φορά, ένεκα του φθόνου και του μίσους του Ιουλιανού του Παραβάτου, προς αυτόν και τον Χριστιανισμό, ο άγιος εκδιώχθηκε και πάλι, και κατέφυγε ξανά στη Θράκη. Εκεί, σε

ηλικία 107 ετών, πλέον, δε γλύτωσε από το μιαρό διωγμό των ειδωλολατρών και παρέδωσε μαρτυρικά την αγία ψυχή του, στη Δυσσόπολη, όπως συμμαρτυρούν οι περισσότερες ιστορικές πηγές, έχοντας ήδη, παραδώσει ως ιερή και σεβασμία παρακαταθήκη, ένα πλούσιο ποιμαντικό, φιλανθρωπικό, απολογητικό και θεολογικό έργο.

Ψάλλει ο ιερός υμνωδός στο μεγαλυνάριο του αγίου: «Χαίροις της σοφίας μυσταγωγός, καί της Εκκλησίας θεοφάντωρ ο ιερός. Χαίροις ο Μαρτύρων, της δωρεάς τρυφήσας, ως θείος ιεράρχης, Πάτερ Δωρόθεε».

Και πράγματι! Υπήρξε μυσταγωγός της του Θεού Σοφίας, κοινωνός της θείας χάριτος και οικιστής του Παραδείσου. Εκείνος που κατέκτησε και γεύθηκε τη γλυκύτητα «της σεσοφισμένης απλότητας» κατά τον άγιο Ταράσιο, και ανεδείχθη σε «άνθος μυρίπνοον και ευωδέστατον» κατά τον ιερό ψαλμωδό. Αυτός, που καλλιέργησε χριστομίμητα το “καθ᾽ομοίωσιν” και ελάμπρυνε υπερεξόχως το “κατ᾽εικόνα”, όπως συμπληρώνει ο άγιος Κάλλιστος. Αυτός που μεταμορφώθη σε κατοικητήριον του Παναγίου Πνεύματος, σε πατήρ πατέρων και ποιμήν ποιμένων και ελάμπρυνε, με την ιεροπρεπή και επιβλητικά αρχοντική του παρουσία, τις εργασίες της Α’ης, εν Νικαία της Βιθυνίας, Οικουμενικής Συνόδου, στα 325 μ.Χ.

Είναι, δε, και της «Εκκλησίας ο θεοφάντωρ ο ιερός», που ως ανταμοιβή της θεοχώρητης ψυχής του και του επισκοπικού και ιεραποστολικού μόχθου του, κατά χάριν, κατέστη κρουνός και κοινωνός θείων και ανερμήνευτων συνεπαρμών.

Φωτεινή και ολοκάθαρη “υπέρ χιόνα” καρδιά του, σπουδαστής δια βίου της ορθοπραξίας, και της αγαπητικής ενεργείας του Θεού, ο άγιος Δωρόθεος παρέμεινε μετέστιος μεταξύ της αδεκάστου δικαιοσύνης και της πατρικής του αγαθότητος προς το ποίμνιό του.

Ο άγιος επίσκοπος της Τύρου υπήρξε ιεράρχης κλεινός, των μαρτύρων θείος καρπός, ο και της δωρεάς τρυφήσας αξιωθείς και υπέρ του ποιμνίου του δαπάνησε όλον του τον εαυτόν. Κατά τον άγιο Φιλόθεο Κωνσταντινουπόλεως, ο άγιος Δωρόθεος εμαρτύρησε πρωτίστως “εν τω κρυπτώ” κατά των ιδίων αμαρτιών και πειρασμών και ούτω κατέστη μαρμαρυγές και αδαμάντινον σκεύος εκλογής, τίμιον διάδημα και εγκαλλώπισμα του χορού των αγίων ενδόξων του Χριστού μαρτύρων και της Εκκλησίας.

Και στην μνήμη αυτού του Μεγάλου Ιεράρχου και μάρτυρος άγει και τα ονομαστήρια του ο Σεβασμιώτατος Πατέρας μας. Που να βρω λόγους, εγώ ο άφωνος, να ευχηθώ στον Πατέρα μας; Εσείς που ως σκεύος εκλογής διασχίζετε νύκτα και ημέρα το πέλαγος με τα αφροταραγμένα κύματα των Κυκλάδων για να βρίσκεται κοντά μας, 25 χρόνια ως Ιεροκύρηκας και 20 ως Επίσκοπος και Μητροπολίτης μας, να μας αγιάζετε, να μας κηρύττετε, να μας παρηγορείτε, να μας εμψυχώνετε και να μας ενδυναμώνετε υλικά και πνευματικά, με την αρχοντική παρουσία σας και την πληθωρική σας αγάπη, ως πατέρας, αδελφός αλλά και φίλος όλων, μικρών και μεγάλων.

Σήμερα χαίρονται και τιμούν τον Πατέρα και Επίσκοπο τους, οι κάτοικοι των άγονων, χέρσων και ευλογημένων βράχων, που είναι σπαρμένοι κυκλικά απ’ το παντοδύναμο χέρι του Θεού μέσα στο απέραντο γαλάζιο του αρχιπελάγους. Που με τον τίμιο ιδρώτας, τα ροζιασμένα χέρια τους και τα μυροβόλα δάκρυα των Αγίων ανδρών και γυναικών που έζησαν σ’αυτά, τους μεταποίησαν σε νησιά ευλογημένα και ιερά, καθώς αξιώνονται από τον Πανάγιο Θεό να χαίρονται καθημερινά άγρυπνον φρουρόν και δεσπότην, αρχιερέαν άκακον, τίμιον, έντιμον και πάνυ αρχοντικόν.

Σήμερα χαίρονται και τιμούν τον Πατέρα και Επίσκοπο τους οι μοναστικές αδελφότητες της μητροπόλεώς μας που φιλοξενούν τα θεοτίμητα και περίπυστα και θαυματουργικώς ευρεθέντα εικονίσματα μέσα απ τα σπλάχνα της Κυκλαδίτικης γης, και τα αναρίθμητα και χαριτόβρυτα λείψανα Αγίων.

Σήμερα χαίρονται και αγάλλονται οι Ιερείς για τον Πατέρα τους, από την ηλιόεσσα πόλη του λογίου Ερμή και αρχόντισσα των Κυκλάδων, την Σύρο, μέχρι την γραφική Σίκινο. Από την Ιερά νήσο Τήνο, που είναι ποτισμένη με τα δάκρυα ικεσίας και ευχαριστίας των χιλιάδων προσκυνητών, μέχρι την πολύφημη και περιάκουστη θυγατέρα της Δήλου, την Μύκονο, την γενέτειρά σας που στο καστρομονάστηρό της, την Τουρλιανή μας, ενεδυθήκατε το αγιασμένο ράσο. Από την εύανδρο νήσο Άνδρο μέχρι την χαριτωμένη Φολέγανδρο. Από την όμορφη Μήλο, των κατακομβών και της Αφροδίτης, μέχρι την Κίμωλο που φυλάει στους κόλπους της καρδιάς της, την οσία Μεθοδία. Από την Κέα, την αγαπημένη των Νυμφών και του Λέοντα της Ιουλίδας, μέχρι την φιλόξενη Σίφνο της Πανγιάς της Βρυσιανής. Από το νησί του Μεγαλόχαρου Ταξιάρχη, την Σέριφο, μέχρι το νησί της Παναγιάς της Κανάλας, την Κύθνο καθώς απολαμβάνουν της πατρικής αγαθότητος ιεράρχου σοφού, ασκητού της αγάπης “εν τω κόσμω”, επισκόπου ανεκφράστου και ανειπώτου θείας θαλπωρής και συγκαταβάσεως. Χαίρονται Πατέρα φιλόστοργον, φιλεύσπλαγχνον, όσιον, αδέκαστον και δίκαιον προς πάντας .

Σήμερα, συνεορτάζει η μαθητιώσα και φοιτητιώσσα νεολαία της μητροπόλεως μας, καθώς ο πατήρ και δεσπότης μας τυγχάνει φιλάρετος, άδολος, υψιπετής, επίσκοπος αληθινός και εγκάρδιος, ελεήμων και φιλόθεος, φιλακόλουθος και ταπεινός.

Ως “τίμιον διάδημα και δώρημα τέλειον”, πανηγυρίζει σήμερα ολόκληρος ο λαός της τοπικής μας Εκκλησίας, ο οποίος, καλώς γνωρίζει βιωματικά τον επίσκοπο και αρχιερέα του, ακούραστον και άοκνον, ιερόν κήρυκα της αναστάσιμης και εσαεί λαμπροφόρου χαράς και αγάπης του Αναστάντος και Αναληφθέντος Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Σήμερα χαίρονται και αγάλλονται οι καμπάνες των εκκλησιών μας και διαλαλούν στα αμέτρητα ξωκλήσια που βρίσκονται δίπλα απ’ τη θάλασσα και τα συντροφεύει η αλμύρα της, είτε πάνω στους λόφους και στις χαράδρες σαν ακατοίκητες αετοφωλιές, που τα συντροφεύει το ξεροβόρι το καλοκαιριού και η υγρασία του χειμώνα.

Σήμερα Σεβασμιώτατε Πατέρα μας, χαίρονται και αγάλλονται για την εορτή Σας κι όλα αυτά τα μικρά και ταπεινά πάλλευκα εκκλησάκια τα καθαρά και φρεσκοβαμμένα, που μοσχομυρίζουν λιβάνι και ασβέστη τα στολισμένα με αγριολούλουδα.

Σήμερα ευφροσύνως πανηγυρίζουν μαζί μας και οι ψυχές όλων των πνευματικών

σας τέκνων που βρίσκονται στην θριαμβεύουσα εκκλησία που γνωρίσατε και εξοδιάσατε στην τελευταία τους κατοικία αλλά και όλων αυτών που αν και δεν τους γνωρίσατε, Εσείς, μέσα στον καύσωνα της ημέρας τους επισκεφθήκατε στην Γυάρο και στην Μακρόνησο και προσευχηθήκατε γι’ αυτούς.

Και μαζί με όλους αυτούς, πρώτος, ο εν Αγίοις αναπαυόμενος και προκάτοχός σας Πατέρας και Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Δωρόθεος Στέκας, που και εκείνος τέτοια ημέρα ήγε τα ονομαστήρια Του και το όνομά του φέρετε, κι απ τα τίμια χέρια του Εσείς και κάποιοι από εμάς λάβαμε την Ιεροσύνη.

Σεβασμιότατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σύμπασα η ιερά μας Μητρόπολη, ομοθυμαδόν όλα τα πνευματικά σας παιδιά, κλήρος και λαός, “εν ενί στόματι” εύχεται ολοψύχως και ολόθερμα όπως ο Δωρεοδότης και Αυθέντης Κύριος μας Ιησούς Χριστός, Σας χαρίζει πλούσια και θεοφιλήν ποιμαντορίαν τα χρόνια σας να είναι σαν τα αμέτρητα κύματα που διασχίζετε όλα αυτά τα χρόνια για να βρίσκεται κοντά μας, χρόνια αγλαόκαρπα, φιλάρετα, χριστοειδή, πολλά και χαριτόβρυτα. Η ποιμαντορία Σας να είναι σαν τον καταγάλανο ουρανό του καλοκαιριού που αγναντεύεται από το ουρανογειτνιάζοντα εκκλησάκι σας. Και να έχετε πάντοτε την προστασία της Κυρίας Θεοτόκου της οποίας το Πρωτοκορυφαίο Θεομητορικό και Πανάγιο ιερό εικόνισμα της Μεγαλόχαρης φυλάσσεται στην Ιερά νήσο Τήνο.

Έτη πολλά σεβασμιότατε Πατέρα μου και Δέσποτη μας να σας χαιρόμαστε ως πραγματικόν Δώρον Θεού νυν και αεί και ατελευτήτως. Αμήν.»

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β’ χειροθέτησε Πνευματικό τον Προεστώτα της Ιεράς Μονής Παναγίας Τουρλιανής Μυκόνου, Αρχιμ. Αλέξιο Παπαδόπουλο.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β' ευχαρίστησε συγκινημένος τους παρισταμένους Κληρικούς και λαϊκούς, τους οποίους απεκάλεσε «οικογένειά» του, υπέμνησε την εντολή του Αναληφθέντος Κυρίου προς τους Μαθητές του να δίνουν στον κόσμο τη μαρτυρία Του, κατηχώντας τους ανθρώπους στη σωτηρία, ακόμα και με το μαρτύριό τους, έργο το οποίο επιτελεί ανά τους αιώνες η Εκκλησία, η Οποία, γι' αυτό αντιμετωπίζει διώξεις και διωγμούς! Και παρεκάλεσε όλους να προσεύχονται γι' αυτόν.